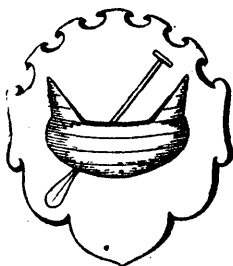

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Plac Wolności 14, II p., tel. 28-00.
Adminstr. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ogłoszenia: Wiersz nonparel, (cztery szp. na stronie) zł. 0.20. — Przed tekstem zł. 0.55 — za wiersz (dwie spalty na stronie), — Drobne zł. 0.05 za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie zł. 0.50.

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Cena egzemplarza zł. 0.25.

Nr. 14 (441)

Łódź, dnia 3 kwietnia 1928 r.

Rok X

Treść numeru: Inż. J. Frontczak: Zadania samorządu w dziedzinie gospodarki brukowej. — Sprawozdanie Oddziału Sanitarnego za m-c styczeń 1928 r. — Sprawozdanie Urzędu Weterynaryjnego za m-c luty 1928 r. — Okólniki Nr. Nr. 8, 9 i 10. — Sprawozdanie rachunkowe za m-c luty 1928 r. — Ruch służbowy za m-c luty 1928 r. — Kronika miejska. — Z życia miast polskich. — Ogłoszenie.

INŻ. J. FRONTCZAK.

Zadania samorządu w dziedzinie gospodarki brukowej.

Łódź znajduje się w tem przykrem położeniu, że udogodnienia techniczne w zakresie użyteczności publicznej nie znalazły dotychczas swego urzeczywistnienia ze względów bądź swoistej polityki (zabór, okupacja), bądź finansowych (1918—1927). Tego rodzaju zagadnienia, jak budowa kanalizacji, gmachów szkolnych względnie domów mieszkalnych, absorbowały i absorbują dotychczas niemal całkowicie budowlaną gospodarkę samorządową, powodując niedostateczne uwzględnianie innych dziedzin techniki.

Do nich niewątpliwie należy kwestja bruków.

O ile problem komunikacji dla całokształtu życia gospodarczego posiada poważne znaczenie, o tyle dla miast staje się czynnikiem nierozdzielnie złączonym ze stałym ich rozwojem, dla przemysłu bowiem i handlu możliwość szybkiej i wygodnej komunikacji jest warunkiem koniecznym normalnego bytowania. Wiadomą jest również rzeczą, że przedmieścia wtedy tylko szybko się rozbudowują, o ile jednocześnie powstają dobre połączenia komunikacyjne ze śródmieściem.

Na zachodzie dawno już uznano sprawę dróg za bardzo ważną, poświęcając jej wiele wytrwałych badań naukowych i olbrzymie sumy pieniędzy.

Jeżeli chodzi o Łódź, nie bez przykrości stwierdzić trzeba, że jezdnie nasze posiadają nawierzchnię nieodpowiednią, a olbrzymia połać ulic niema nawet tak prymitywnej szaty, jaką jest bruk z kamienia polnego. Ścisłe dane wskazują, że miasto nasze posiada bruków ulepszonych

zaledwie 3,2 proc., w tem granitu 1,7 proc., kamienia polnego 54,5 proc., niezabrukowanej zaś powierzchni ulic 42,3 proc. Jak widać, charakterystyczną nawierzchnią są t. zw. kocie łby, które w krajach wyżej od nas cywilizacyjnie stojących już dawno wyrzucono poza nawias używalności zarówno ze względu na małą trwałość, a co za tem idzie i poważne koszty konserwacji, — jak i higienę oraz nerwy obywateli.

W naszych warunkach, niestety, musimy się liczyć z tem, że jeszcze wiele lat spotykać się będziemy z kamieniem polnym. Dla intensywnego ruchu łódzkiego nawierzchnia z kocich łbów powinna być zasadniczo co 5 lat przebrukowana. A więc przy powierzchni 1.585.719 mtr. kw. ulic powinno ulec remontowi około 317.000 mtr. kw. rocznie kosztem średnim 1.100.000.— zł., z czego na sam kamień przypadnie suma złotych 380.000.—. Dotychczasowa gospodarka po macoszemu traktowała bruki, asygnując sumy, uniemożliwiające racjonalną konserwację. W ten sposób rokrocznie pozostaje pewna część niewyremontowana i nietrudno przewidzieć, a nawet wyliczyć, że przy podobnej sytuacji nadejść musi nieuchronnie chwila całkowitego zabagnienia gospodarki brukowej. Oczywiście skutki ujawnią się dopiero po dłuższym okresie czasu i dlatego może nie odczuwamy ich już dziś. O ile jednak w tej dziedzinie, wobec szczupłych środków finansowych i nawału zadań budowlanych, można sprawę przewlec, o tyle kwestja 148 klm. niebrukowanych ulic wymaga natychmiastowego rozwiązania, pod groźbą stoczenia się Łodzi do poziomu jakiegoś małego miasteczka, dla którego dobry stan sanitarny i wygoda pod względem komunikacyjnym długo jeszcze stanowiąc będą niedościgniony ideał.

Ktokolwiek stykał się z naszymi przedmieściami, przyznać musi, że kwestja zabrukowania poszczególnych arteryj posiada doniosłe znaczenie. Jak wiadomo, peryferje miasta, zamieszkane są przeważnie przez ludność robotniczą, typem zaś charakterystycznym osiedla są małe, ciasne domki o znacznym przeludnieniu. W tych warunkach, gdy ścieki domowe oraz woda deszczowa, dla braku odpływu, tworzą bajora, będące idealnym podłożem dla mnożenia się chorobotwórczych bakteryj, mogą być nie może o podniesieniu poziomu higienicznego przemieść. Na nic zdadzą się nawet wielkie sumy, na ten cel asygnowane, o ile w pierwszym rzędzie ulice nie ulegną zabrukowaniu. Tę prawdę trzeba sobie jasno uświadomić.

Powróćmy teraz do kwestji niesłuchanie niskiego procentu bruków ulepszonych. Dorywcze i sporadyczne (rok 1925) asygnowanie pewnych sum na granitowanie ulic — kwestji nie załatwi. Trzeba konsekwentnie iść poszczególnymi etapami ściśle wypracowanego planu, który dla Łodzi objąć musi poważną ilość ulic z uwagi na to, iż budynki przemysłowe i składy porozrzucane są w dość znacznem promieniu. Ażeby unaocznic sobie zalety bruku kostkowego granitowego w stosunku do takiegoż z kamieni polnych, zastanówmy się nad praktycznym ich porównaniem. Spółczynnik oporu przy posuwaniu się pojazdu po bruku z kamienia polnego jest dwa razy większy, niż po granicie, to znaczy, że — aby z jednakową szybkością posuwać się po kocich łbach czy po nawierzchni kostkowej — trzeba w pierwszym z tych dwóch wypadków użyć siły dwukrotnie większej.

Wystarczy teraz znać cyfrę tonn ciężaru, przewiezionego w pewnym określonym czasie, by podać ściśle ilość zaoszczędzonej siły zwierzęcej i mechanicznej. Dla miast wogóle, dla Łodzi w szczególności, trudno ustalić ściłą ilość przewozu, cyfry jednak niewątpliwie wypadną bardzo poważne.

Samego np. węgla Łódź zużywa rocznie około 360.000 tonn. Jeżeli więc weźmiemy pod uwagę niewiele mniejszą ilość zużywanej szlaki oraz pozostałe kategorie przewozu, bez wygórowania możemy przyjąć, że po ulicach Łodzi rocznie przesuwa się około 1.000.000 tn. ładunku, co przy średniej odległości przewozu 3 klm. i przeciętnej użyteczności pracy dziennej konia 1,61 ton/klm. daje zużytych rocznie 112.000 dniówek końskich. Jak to wyżej zaznaczyliśmy, przy wprowadzeniu jezdni granitowej zaoszczędza się połowę siły, czyli, licząc po 7 zł. dniówkę końską, społeczność łódzka traci rocznie około 784.000.— zł. dzięki temu, że ulice są brukowane kamieniem polnym.

Przy 610.000 mtr. kw. jezdni, przewidzianych do zabrukowania granitem i asfaltem, należałoby wyasygnować około 33.000.000 zł., co łącznie z sumą 8.600.000.— zł. na zabrukowanie kamieniem polnym około 600.000 mtr. kw. jezdni na przedmieściach daje cyfrę 41.600.000.— zł. Suma ta daje nam miarę wielkiego wysiłku, na jaki samorząd miejski w najbliższym czasie zdobyć się musi, jeżeli gospodarka brukowa nareszcie ma zejść z martwego punktu zupełnego ignorowania najżywotniejszych potrzeb ludności.

Czy miasto ponieść może taki wydatek bez uciekania się do pożyczki, o tem niech decydują finansisci; do nas należy tylko wyjaśnienie, że stan dotychczasowy musi ulec radykalnej zmianie dla dobra samego miasta.

Zachodzi jeszcze pytanie, czy tylko granit pochodzenia zagranicznego, a więc szwedzki, czeski i niemiecki ma znaleźć u nas zastosowanie? Wszak posiadamy w Tatrach olbrzymie złoża granitu! To prawda. Poza tem jednak, iż transport byłby utrudniony, eksploatacja bowiem odbywać mogłaby się jedynie przy Morskiem Oku (jedyna droga), trzeba się liczyć i z tem, że odnośne władze, mające na oku pieczę nad Parkiem Narodowym, nie zezwolą na otwarcie kamieniołomu. Sam granit zresztą jest gruboziarnisty i nie został należycie w jezdni wypróbowany. Szerokie zato zastosowanie mojem zdaniem powinny znaleźć porfiry i bazalty, których poważne złoża posiadamy na południu i wschodzie Rzplitej.

Zapotrzebowanie na trwałe kostki kamienne wzrastać będzie niewątpliwie w szybkim tempie, gdyż nietylko Łódź, ale większość miast naszych wybrukowana jest kamieniem polnym, skazanym na zanik przez potrzeby ruchu wymagania higieny i wygody. Dla ilustracji zanaczyć wypada, że Łódź sama zużyje około 220.000 tn. kostki, wydatkując na ten cel okrągłą sumę 28.600.000.— zł.

Cyfry te dają nam miarę ilości złota, jaka odpłynąć musiałaby zagranicę w wypadku stosowania kostki pochodzenia niepolskiego. Czy wobec tego nie lepiej użyć materiałów krajowych? Prawda, że porfiry, a więcej jeszcze bazalty, są bardziej śliskie, niż granity, nie w tym jednak stopniu, by a priori wykluczały możliwość ich użycia. Tembardziej, że trwałość wymienionych gatunków jest jednaka w granicach praktycznych. Narzuca się zatem wprost konieczność subsydjowania kamieniołomów krajowych względnie nabycia i zorganizowania pod egidą Związku Miast racjonalnej eksploatacji sposobem gospodarczym, zaspokajającej potrzeby miast np. proporcjonalnie do wniesionych udziałów. Bolączką naszych kamieniołomów jest właśnie brak kapitału, umożliwiającego zakup odpowiednich maszyn dla produkcji masowej. Spotykamy się więc z wypadkami takimi, że kamieniołomy zobowiązują się dostarczyć większych

ilości, ponad swą zdolność produkcyjną i oczywiście z zadania się nie wywiązują. Jasnym jest, że minus ten odpaść musiałby w wypadku ujęcia inicjatywy w swe ręce przez samorząd względnie zrzeszenia samorządów.

W każdym bądź razie sądzę, że kwestję tę należy poruszyć z martwego punktu i dać jej znamiona celowej akcji, mającej na względzie interes nie tylko miasta, ale i państwa.

Sprawozdanie Oddziału Sanitarnego przy Wydziale Zdrowotności Publicznej za m. styczeń 1928 r.

I. Posiedzenie lekarzy sanitarnych.

Odbyto jedno plenarne posiedzenie podkomisji lekarzy sanitarnych, na którym rozważano między innymi: 1) sprawę „ośrodków zdrowia” oraz 2) plan pracy na rok 1928.

II. Oględziny sanitarne.

Liczba dokonanych oględzin sanitarnych w miesiącu sprawozdawczym:

- a) nieruchomości — 1024 (w miesiącu poprzednim — 781),
- b) miejsc sprzedaży — 707 (w miesiącu poprzednim — 647),
- c) przedsiębiorstw i zakładów — 415 (w miesiącu poprzednim 337),
- d) przesłano do analizy 11 prób artykułów spożywczych, z których zakwestjonowaniu uległa 1 próba,
(W styczniu dokonano o 400 oględzin sanitarnych więcej, niż w grudniu r. ub.; w dalszym ciągu poddawano masowym oględzinom piekarnie w mieście).
- e) sporządzono protokółów 267 (w miesiącu poprzednim 208), załatwiono spraw dobrowolnie 601 (miesiącu poprzednim 546).

III. Stan zdrowotny miasta.

a) Zachorowania na choroby ostrozakażne: dur płamisty — 11 (w m. poprz. — 1), dur brzuszny — 24 (w m. poprz. — 29), płońca — 78 (w m. poprz. — 70), błonica — 68 (w m. poprz. — 80), róża — 3 (w m. poprz. — 5), drętwa karku epidemicznego — 0 (w m. poprz. 1), gorączka połogowa — 5 (w m. poprz. — 8), odra — 39 (w m. poprz. — 40), krztusiec — 41 (w m. poprz. — 32). Ogółem 269 (w m. poprz. 266).

(W styczniu niespodziewanie zjawił się dur płamisty, który dał 11 zachorowań należących do jednego źródła, które trudno było znaleźć; dopiero opanowanie wtórnych ognisk położyło kres dalszemu rozprzestrzenianiu się duru. Stan zdrowotny w styczniu mało co różni się od stanu zdrowotnego w grudniu r. ub.; zanotowano nieco mniej wypadków błonicy, zato nieco więcej płonicy; inne choroby bez zmian).

b) Zgony na choroby ostrozakażne:

Dokonano oględzin zwłok w miesiącu grudniu 113, w miesiącu styczniu 117.

IV. Walka z chorobami zakaźnymi.

1. Przeprowadzono szczepienia przeciwtyfusowe w postaci pigułek u otoczenia chorych 107 (w m. poprz. 154) oraz u wszystkich mieszkań-

ców domu przy ulicy Ceglanej 4 (66 osób), Północnej 7 (239 osób), Fajfra 1 (92 osób), Brzezińskiej 30 (111 osób), Aleksandrowskiej 6 (242 osoby), Ciemnej 43 (37 osób), Sokala 7 (81 osób). Ogółem u 975 osób (w miesiącu poprzednim 154).

2. Zbadano w Instytucie Badawczym wodę pod względem chemicznym ze studzien — 71 (w m. poprz. 66), z tego było zdatnych do picia 34 (w m. poprz. — 43), zdatnych do picia po przegotowaniu — 21 (w m. poprz. — 9), niezdatnych do picia — 11 (w m. poprz. 10), szkodliwych dla zdrowia — 5 (w m. poprz. — 4).

3. Zbadano w Pracowni Bakteriologicznej wodę pod względem bakteriolog. ze studzien — 68 (w m. poprz. 67).

4. Dokonano nocnych oględzin sanitarnych — 5 (w m. poprz. — 4).

5. Skontrolowano dołów biologicznych — 52 (w m. poprz. — 30).

V. Działalność poszczególnych instytucyj Oddziału Sanitarnego.

1. Miejska Izba Odkazająca.

a) Dokonano odkażeń po chorobach ogółem 275 (w m. poprz. 279), ubikacyj 374 (w m. poprz. 439) o pojemności 13074 m³ (w m. poprz. 9541 m³).

b) Odkazono rzeczy 131 sztuk, wagi 347 kg. (w m. poprz. 184 sztuk, wagi 314 kg.

(Liczba odkażeń w styczniu jest prawie identyczna z liczbą odkażeń dokonanych w grudniu r. ub.).

2. Zakłady kąpielowe.

a) I. Miejski Zakład Kąpielowy przy ulicy Wodnej 25: wykąpano osób 12,449 (w m. poprz. 15,459), ostrzyżono osób 15 (w m. poprz. 76).

b) II. Miejski Zakład kąpielowy przy ulicy Szkolnej 11: wykąpano osób 11,156 w m. poprz. 8,938, ostrzyżono osób 550 (w m. poprz. 139), odwzono osób 7,242 (w m. poprz. 4,586).

c) Kąpieliska Szkolne. Z ogólnej ilości kąpeli przypada: 1) kąpeli płatnych 9,616 (w m. poprz. 13,468), 2) kąpeli dzieci szkolnych 9,734 (w m. poprz. 10,925), 3) kąpeli przymusowych osób 1095 (w m. poprz. 293), 4) kąpeli na rachunek Kasy Chorych 314 (w m. poprz. 205), 5) kąpeli otoczenia po chorobach zakaźnych 109 (w m. poprz. 0), 6) kąpeli bezpłatnych 7,701 (w m. poprz. 6386).

(W styczniu wykąpano prawie taką samą liczbę osób, jak w grudniu r. ub.).

3. Dom Izolacyjny.

a) Przyjęto z powodu podejrzenia na tyfus plamisty osób 143 (w m. poprz. 5).

b) ilość dni izolacyjnych wynosi 521 (w. poprz. 20),

c) wypisano do domu po ukończeniu okresu izolacji osób 134 (w m. poprz. 5),

d) na miesiąc następny, t. j. luty pozostało osób 9 (w m. poprz. 0).

4. Miejska Pracownia Bakteriologiczna.

Badań dokonano 1174 (w m. poprz. 831), z tego: 1) badań krwi 1010 (w m. poprz. 724), 2) badań nalołów 17 (w m. poprz. 38), 3) badań płynów mózgowo-rdzeniowych 33 (w m. poprz. 54) 4) badań klinicznych 94 (w m. poprz. 51), 5) różnych badań 20 (w m. poprz. 23).

(W styczniu była intensywniejsza praca w Miejskiej Pracowni Bakteryjologicznej, niż w grudniu r. ub.).

5. Sekcja do Walki z Jaglicą.

- a) Zgłosiło się chorych na oczy do zbadania po raz pierwszy osób 539 (w m. poprz. 623), z tego: 1) wezwanych zgłosiło się osób 462 (w m. poprz. 551), 2) z własnej chęci osób 77 (w m. poprz. 72),
- b) zaopiniowano chorych na jaglicę osób 14 (w m. poprz. 28),
- c) z tego zarejestrowano nowych zachorowań na jaglicę 55 (w m. poprz. 97).

6. Sekcja do Walki z Rakiem.

- a) Zgłosiło się do zbadania osób 51 (w m. poprz. 56),
- b) stwierdzono nowotworów złośliwych u osób 6 (w m. poprz. 4),
- c) skierowano do badania szpitalnego osób 3 (w m. poprz. 2),
- d) skierowano do badania radem osób 2 (w m. poprz. 2),
- c) skierowano do badania Roentgenem osób 1 (w m. poprz. 0).

VI. Wywód.

Styczeń charakteryzuje:

1. Zwiększenie liczby oględzin sanitarnych o 400;
2. Zwiększenie liczby szczepień zapobiegających przeciwko durowi brzuszemu;
3. Intensywniejsza praca w Miejskiej Pracowni Bakteryjologicznej.

SPRAWOZDANIE

Urzędu Weterynaryjnego za m. luty 1928 r.

I. Choroby zaraźliwe zwierzęce:

Wścieklizna psów: Zarazę stwierdzono u 1 psa przy ulicy 6 Sierpnia Nr. 61.

II. Dozór weterynaryjny nad zwierzętami handlowymi i surowcami zwierzęcymi:

Na targowisku zbadano 1138 koni.

Na stacjach kolejowych zbadano: koni 39, bydła rog. 2351 sztuk, cieląt 36, owiec 949, trzody chlewnej 3505 sztuk, mięsa 6380 kg., kiszek, żołądków i pęcherzy 2040 kg., skór 3150 sztuk, innych produktów 127,890 klg.

III. Rakarnia:

Dostarczono i zniszczono trupów: koni 9, świń 1, psów 2, żywych psów 5, kotów 1, pozatem zniszczono 20 złowionych psów wałęsających się.

IV. Dozór weterynaryjno - sanitarny:

Dokonano oględzin: miejsc sprzedaży mięsa i ryb — 453, mleczarni 40, stajen 72, obór 140, chlewni 2, rzeźni dla ptactwa 5, razem 712 oględzin, podczas których sporządzono 18 protokołów policyjnych; ponadto lekarze weterynaryjni przyjmowali udział w 6 komisjach.

V. Rzeźnie:

Miejska: Poddano ubojowi: bydła rog. 1667 szt., cieląt 3158, owiec i kóz 132, koni 37, trzody chlewnej 9531 sztuk.

Wśród zwierząt tych stwierdzono, po uboju, następujące choroby: gruźlicę u 356 szt. bydła rog. i 69 wieprzy, włośnicę u 18 i wagrzycę u 24 sztuk trzody chlewnej, inne choroby u 340 zwierząt.

B a ł u c k a: Zabito: bydła rog. 2077 sztuk, cieląt 5017, owiec i kóz 838 sztuk, koni 69, trzody chlewnej 3828 sztuk.

Po uboju wśród zwierząt tych stwierdzono następujące choroby: gruźlicę u 269 sztuk bydła rog., 4 owiec i 35 wieprzy, włośnicę u 3 i wagrzycę u 6 sztuk trzody chlewnej, inne choroby u 497 zwierząt.

OKÓLNIK Nr. 8.

Wykonywując uchwałę Magistratu Nr. 71 z dnia 17 stycznia 1928 r., zawiadamia się, iż decydowanie w sprawach, dotyczących dysponowania lokalami, znajdującymi się w gmachach miejskich, względnie przez miasto dzierżawionych lub administrowanych, należy do kompetencji p. wiceprezydenta St. Rapalskiego. Wszelkie wnioski Wydziałów w sprawach lokalowych powinny być kierowane do Wydz. Gospodarczego, który je ze swoją opinią przedkładać będzie p. wiceprezydentowi St. Rapalskiemu do decyzji.

Wszelkie sprzeczne z niniejszym okólnikiem zarządzenia tracą moc obowiązującą.

Łódź, dnia 14 marca 1928 roku.

Dyrektor Zarządu Miejskiego:

(—) J. Z a l e w s k i.

Prezydent:

(—) B. Z i e m i ę c k i.

OKÓLNIK Nr. 9.

Poczynając od dnia 1 kwietnia 1928 roku poleca się w miesięcznych raportach nieobecności uwzględniać liczbę spóźnień do pracy poszczególnych pracowników. W tym celu rubrykę „uwagi”, znajdującą się w raporcie nieobecności, należy podzielić na dwie rubryki i w jednej z tych rubryk należy podawać, ile razy dany pracownik spóźnił się do pracy w ciągu miesiąca sprawozdawczego.

Pierwszy wykaz spóźnień należy podać za miesiąc marzec 1928 r.

Łódź, dnia 17 marca 1928 r.

Dyrektor Zarządu Miejskiego:

(—) J. Z a l e w s k i.

Prezydent:

(—) B. Z i e m i ę c k i.

OKÓLNIK Nr. 10.

W związku z okólnikiem Nr. 57 z dnia 30 listopada 1924 roku podaje się do wiadomości, że ustalony w tym okólniku (punkt 4-ty) w biurach miejskich czas pracy pozostaje bez zmiany, o ile w danym biurze przyjmowani są codziennie interesanci do godz. 12-jej min. 30, t. j. w takim biurze spożywanie drugiego posiłku i picie herbaty powinno się odbywać między godziną 13 a 13 m. 10.

W biurach, w których niema przyjęć interesantów, pp. naczelnicy powinni wyznaczyć na spożywanie drugiego posiłku i picie herbaty czas między godziną 12 a 12 m. 10.

Łódź, dnia 21 marca 1928 roku.

Dyrektor Zarządu Miejskiego:

(—) J. Z a l e w s k i.

Prezydent:

(—) B. Z i e m i ę c k i.

Sprawozdanie Rachunkowe Zarządu m. Łodzi za m-c luty 1928 r.

Dz.	Wyszczególnienie	Pg. budżetu zasadniczego na r. 1927/28 Zł.	Pg. budżetu ostatecznego na 1927/28 r. z dodatkowymi kredytami	Realizacja od 1.IV/27-31.II.1928r		Realizacja w lutym 1928 r.		R A Z E M	
				Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
	Docho dy zwyczajne:								
I	Majątek komunalny	343,657	450,490	341,290,44		7,393,32		348,683,76	
II	Przedsiębiorstwa komunalne	1,633,400	2,238,038	1,608,175,55		148,829,88		1,757,005,43	
III	Subwencje i dotacje	136,170	141,370	99,747,99		2,000.—		101,747,99	
IV ¹⁾	Zwroty	571,500	881,594	13,005,56		529,308,43		542,313,99	
V	Oplaty administracyjne	293,684	370,129	355,918,35		49,732,24		405,650,59	
VI	" za korzystanie z urządzeń i Zakładów Dobra Publicznego	691,197	746,650	483,333,78		70,487,36		553,821,14	
VII	Dopłaty (opłaty specjalne)	190,000	190,000	26,547.—		111,627,62		138,174,62	
VIII	Udział w podatkach państwowych	1,500,000	3,100,000	3,060,579,72		241,545,82		3,302,125,54	
IX	Dodatki do podatków państwowych	8,550,000	12,325,000	11,045,879,99		1,305,687,36		12,351,567,35	
X	Podatki samoistne	3,478,714	5,630,102	5,487,477,43		495,740,70		5,983,218,13	
XI	Różne wpływy	131,519	131,733	99,543,20		10,903,83		110,447,03	
		17,519,841	26,205,106	22,621,499,01		2,973,256,56		25,594,755,57	
	Docho dy nadzwyczajne:								
XII	Sprzedaż gruntów i zasilki inwestycyjne	5,343,175	7,884,740	5,143,890,73		469,018,54 ²⁾		4,674,872,19	
XIII	Zakłady Miejskie	2,167,661	2,470,175	1,076,282,30		127,295,99		1,203,578,29	
		25,030,677	36,560,021	28,841,672,04		2,631,534,01		31,473,206,05	
	Aserwaty			14,752,268,70		1,975,809,70		16,728,078,40	
	Zaliczki			546,065,45		44,139,44		590,204,89	
				44,140,006,19		4,651,483,15		48,791,489,34	

U W A G A: 1) Zmiany w pierwszej rubryce sum działów IV VII, IX, X, i XII zostały uskutecznione na skutek zarządzenia Min. Spraw Wewnętrznych. 2) Suma rubryki 4 dz. XII podkreślona, jest ujemną i została przeniesiona do dz. IV w związku ze zmianami spowodowanymi zarządzeniem Ministerstwa.

Sprawozdanie Rachunkowe Zarządu m. Łodzi za m-c luty 1928 r.

Dz.	Wyszczególnienie	Pg. budżetu zasadniczego na 1927/8 r. Zł.	Pg. budżetu ostatecznego na 1927/8 r. z dodatkowemi kredytami	Realizacja od 1.IV 27-31.1.1928. Zł.	Realizacja w lutym 1928 r. Zł.	R A Z E M Zł. gr.
Wydatki zwyczajne:						
I	Administracja ogólna	2,430,813	4,565,771	3,584,738,09	493,808,58	4,078,546,67
II	Majątek komunalny	307,279	399,788	279,711,40	37,043,23	316,754,63
III	Przedsiębiorstwa komunalne	—	—	—	—	—
IV	Spłata długów	1,951,423	2,161,663	974,497,36	153,634,16	1,128,131,52
V	Drogi i place publiczne	762,221	877,064	715,851,39	56,381,72	772,233,11
Va	Regulacja miasta	114,332	199,024	149,932,06	13,547,50	163,479,56
VI	Oswiata	2,754,843	3,040,878	2,150,331,23	294,989,30	2,445,320,53
VII	Kultura i sztuka	614,669	769,433	518,711,27	88,699,77	607,411,04
VIII	Zdrowie Publiczne	3,675,414	4,620,007	3,336,076,23	310,657,38	3,646,733,61
IX	Opieka Społeczna	2,218,874	2,841,822	1,746,789,54	278,518,97	2,025,308,51
X	Popieranie rolnictwa	114,997	122,501	108,633,12	8,184,12	116,817,24
XI	Popieranie przemysłu i handlu	753,851	796,800	642,624,57	63,966,18	706,590,75
XII	Bezpieczeństwo Publiczne	808,173	844,990	665,598,47	59,202,02	724,800,49
XIII	Różne	514,721	873,560	81,518,19	331,300,99	412,819,18
Wydatki nadzwyczajne:		17,021,610	22,113,301	14,955,012,92	2,189,933,92	17,144,946,84
XIV	Inwestycje	5,841,406	11,976,545	11,211,149,79	159,157,75	11,370,307,54
XV	Zakłady Miejskie	2,167,661	2,470,175	1,553,032,02	270,394,65	1,823,426,67
XVII	Instytucje dla potrzeb własnych (Sumy przechodnie)	—	—	994,193,62	20,929,651)	973,263,97
	Aserwaty	25,030,677	36,560,021	28,713,388,35	2,598,556,67	31,311,945,02
	Zaliczki	—	—	13,407,057,76	1,827,707,03	15,234,764,79
				1,322,026,10	1,954,70 ²⁾	1,320,071,40
				43,442,472,21	4,424,309,00	47,866,781,21

U W A G A : 1) Zmiany w pierwszej rubryce sum działów VII, VIII, XIII XIV zostały uskutecznione na skutek zarządzenia Min. Spraw Wewn. 2) Sumy rubryki 4 podkreślone są ujemne i zostały po rozrachowaniu przeksięgowane na wlaścicwe konta budżetowe.

RUCH SŁUŻBOWY ZA m. LUTY 1928 ROKU.**A. Zaangażowania.**

1. *Suchodolska Anna*
z dniem 6. II. 1928 r. do Wydziału Zdrowotności Publicznej w charakterze zastępcy sekretarza Szpitala w Radogoszczu z uposażeniem pozaetat. wg. VIII st. sł.
2. *Bakuła Marjanna*
z dniem 7.II 1928 r. do Wydziału Zdrowotności Publicznej w charakterze robotnicy kuchennej szpit. św. Józefa z upos. XI st. sł. na 3-mies. okres pracy próbnej.
3. *Szymanowska Bronisława*
z dniem 1.II 1928 r. do Wydziału Zdrowotności Publicznej w charakterze kontraktowej mikroskopistki Rzeźni Miejsk. z uposażeniem według IX st. sł.
4. *Mirecka Stanisława*
z dniem 7.II 1928 r. do Wydziału Zdrowotności Publicznej w charakterze robotnicy kuchennej szpit. św. Józefa na okres. 3-mies. pracy próbnej z upos. według XI st. sł.
5. *Kopaczówna Marja*
z dniem 15.XII 1927 r. do Wydziału Opieki Społecznej w charakterze kontraktowej pielęgniarki Stacji Opieki nad dziećmi.
6. *Wajnberg Helena*
z dniem 15.II 1928 r. do Wydziału Opieki Społecznej w charakterze posługaczki II Miejsk. Domu Wychowawczego z uposażeniem według XII st. sł. na 3-mies. okres pracy próbnej.

B. Zwolnienia.

1. *Janecki Marjan*
dietarzusz Wydziału Gospodarczego z dniem 1.II 1928 roku.
2. *Siostra Rachwalska Stanisława*
pielęgniarka I Miejsk. Domu Wychowawczego Wydziału Opieki Społecznej z dniem 1.II 1928 r.
3. *Kmieciovna Zofja*
dietarzuszka Wydziału Oświaty i Kultury z dniem 1.II 1928 r.
4. *Sokołowska Stanisława*
robotnica kuchenna szpit. św. Józefa Wydziału Zdr. Publicznej z dniem 1.II 1928 r.
5. *Korona Katarzyna*
robotnica kuchenna szpit. św. Józefa Wydziału Zdr. Publicznej z dniem 1.II 1928 r.
6. *Bocian Henryk*
etat. goniec Centr. Eksped. Wydziału Prezydjalnego z dniem 16.II 1928 roku.
7. *Kozuchowski Antoni*
tymczasowy goniec Centralnej Ekspedycji Wydziału Prezydjalnego z dniem 16. II 1928 r.
8. *Adler Władysław*
tymczasowy goniec Centralnej Ekspedycji Wydziału Prezydjalnego z dniem 28.II 1928 r.

C. Mianowania.

1. *Żmuda Marjanna*
po odbyciu służby przygotowawczej, mianowana od dnia 1.II 1928 r. niższą funkc. Wydziału Opieki Społecznej na stanowisko posługaczki I Miejsk. Domu Wychowawcz. z upos. wg. XII st. sł.
2. *Stypułkowska Marja-Antonina*
po odbyciu służby przygotowawczej, mianowana od dnia 1.II 1928 r. etat. niższą funkc. Wydz. Opieki Społecznej na stanowisko gospodyni Domu Noclegowego z upos. wg. IX st. sł.
3. *Dudziński Bolesław*
mianowany z dniem 1.XII 1927 r. kierownikiem Oddz. Prasowego Wydziału Prezydjalnego z upos. wg. II st. sł. i ustalony w służbie miejskiej w tymże stopniu służbowym.

D. Przeniesienia.

1. *Jaworski Władysław*
referent Wydziału Prezydjalnego z dniem 1.II 1928 r. do Wydziału Oświaty i Kultury na stanowisko referenta Oddziału Obowiązku Szkolnego z dotychczasowym uposażeniem.
2. *Wysocki Adam*
referent Wydziału Oświaty i Kultury z dniem 1.II 1928 r. do Wydziału Prezydjalnego na stanowisko referenta Oddziału Personalnego z dotychczasowym uposażeniem.
3. *Turska Weronika*
pielęgniarka Wydziału Opieki Społecznej z dniem 10.II 1928 r. do Wydziału Zdrowotności Publicznej na stanowisko pielęgniarki szpit. św. Józefa z dotychczasowym uposażeniem.
4. *Baraniak Stanisław*
dozorca parkowy Oddz. Plant. Miejskich Wydziału Gospodarczego z dniem 16.II 1928 r. na stanowisko zamiatacza Brygady oczyszczania plac. miejskich z dotychczasowym uposażeniem.
5. *Batorowicz Stanisław*
zamiatacz Brygady oczyszcz. plac. miejskich Wydziału Gospodarczego z dniem 16.II 1928 r. na stanowisko dozorczy Oddz. Plantacyj Miejskich z dotychczasowym uposażeniem.
6. *Traczyk Józef*
dozorca parkowy Oddz. Plantacyj Miejskich Wydziału Gospodarczego na stanowisko zamiatacza Brygady oczyszczania placów miejskich z dotychczasowym uposażeniem.
7. *Paradowski Jan*
zamiatacz Brygady oczyszczania placów miejskich Wydziału Gospodarczego z dniem 16.II 1928 r. na stanowisko dozorczy park. Oddz. Plantacyj Miejskich z dotychczasowym uposażeniem.
8. *inż. Lisowski Wiesław*
naczelný architekt miejsk. Wydziału Budownictwa z dniem 11.II 1928 r. na stanowisko pełn. obowiązki naczelnika Wydziału z dotychczasowym uposażeniem.

9. *Berliner Edward, inż.*

naczelnik wydziału Przedsiębiorstw Miejskich z dniem 15.II 1928 roku na stanowisko naczelnika Urzędu Przemysłowego I-ej Instancji z dotychczasowym uposażeniem.

10. *Brzozowski Julian, inż.*

naczelnik Wydziału Budownictwa z dniem 23.II 1928 r. na stanowisko naczelnika Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich z dotychczasowym uposażeniem.

E. Skreślenia z listy pracowników Zarządu m. Łodzi z powodu śmierci.1. *Chruścielski Władysław*

kontroler gospod. Wydziału Opieki Społecznej z dn. 6.II 1928 r.

2. *dr. Łukasiewicz Franciszek*

lekarz higienista Wydziału Oświaty i Kultury z dn. 4.II 1928 r.

3. *Dams Katarzyna*

robotnica kuchni Wydz. Opieki Społecznej z dniem 19.I 1928 r.

4. *Dymecki Józef*

zamiatacz placów miejskich Wydz. Gospodarczego z dniem 20.II 1928 roku.

KRONIKA MIEJSKA.**Ruch naturalny ludności Łodzi.**

Badania Wydziału Statystycznego Magistratu m. Łodzi z zakresu statystyki ruchu naturalnego ludności wykazują za rok ubiegły następujące liczby:

	Na 1000 mieszk.	
Liczba małżeństw	4.993	8,5
„ urodzeń żywych	10.601	18,3
„ urodzeń martwych	383	0,7
„ zgonów	8.041	13,9
Przyrost naturalny	2.560	4,4

Porównując przytoczone dane z danymi łódzkiemi za lata ubiegłe, zauważyć można, co następuje:

1) Liczba zawartych małżeństw w stosunku do lat ubiegłych wykazuje wzrost, co świadczy o wzrastającym optymizmie życiowym ludności.

2) Współczynniki urodzeń zdradzają wyraźną tendencję zniżkową. Dzielimy pod tym względem los wszystkich kulturalnych społeczeństw, które przejawiają dążność do ograniczenia rozrodczości.

3) Niezmiernie dodatkiem zjawiskiem jest spadek stopy śmiertelno-

ści (1926 r. — 22,2 na 1.000 mieszkańców), co pozostaje w związku ze zmniejszeniem się płodności, stopniowo naprzód postępującą poprawą bytu szerszych warstw ludności i nadewszystko postęпами w dziedzinie zdrowotności publicznej, jakie zawdzięczamy głównie działalności samorządu miejskiego i Kasy Chorych.

Przygotowania do Zjazdu Lekarskiego w Łodzi. Dnia 24 ub. m. pod przewodnictwem p. prezydenta Miejskiego odbyło się w sali posiedzeń Magistratu pierwsze organizacyjne posiedzenie w sprawie projektowanego na czerwiec 1928 r. Zjazdu lekarzy i działaczy samorządowych szpitalnych w Łodzi. W obradach wzięli udział: p. wiceprezydent dr. Wieliński, ławnik dr. Margolis, inspektor szpitalnictwa miejskiego dr. Mittelstaedt, inspektor sanitarny m. Łodzi, dr. Starzyński, referent sanitarny Starostwa Grodzkiego, dr. Weyland, nacz. Wojewódzkiego Urz. Zdrowia, dr. Skalski, lekarz powiatowy, dr. Nowicki, radny dr. Toma-

szewski, dyrektor Zalewski, naczelnik Wydziału Zdrowotności Publicznej — Kempner, kierownik Oddziału Sanitarnego Drymer, naczelnik Wydziału Statystycznego Rosset, oraz kierownik Oddziału Prasowego Magistratu redaktor Dudziński. Obecny był również przybyły na specjalne zaproszenie Magistratu — wiceprezydent m. Warszawy, dr. Bogucki, przedstawiciel Komitetu Wykonawczego Zjazdów Lekarskich przy Związku Miast Polskich.

Po zagajeniu konferencji przez p. prezydenta Ziemięckiego, zabrał głos p. dr. Bogucki, który skreśliwszy w ogólnych zarysach cele i zadania zwoływanego do Łodzi zjazdu lekarskiego, imieniem Komitetu Wykonawczego przy Związku Miast, zaproponował, aby ze względu na bardzo poważne ogólne znaczenie projektowanego Zjazdu następną konferencją organizacyjną odbyła się w Warszawie przed dniem 15 kwietnia b. r. Na konferencji tej, po uzupełnieniu projektowanego przez organizatorów składu Komitetu zjazdowego, będą również ustalone tematy referatów oraz wyznaczone osoby referentów.

Na wniosek przewodniczącego Wydziału Zdrowotności Publicznej, dr. Margolisa, przyjęto następnie przez aklamację skład komitetu organizacyjnego Zjazdu oraz komitetu ścisłego, wykonawczego. Do komitetu organizacyjnego powołani zostali: pp. prezydent Ziemięcki, prezes inż. Holcgreber, wiceprezydenci dr. Wieliński i Rapalski, ławnicy dr. Margolis, Izdebski, Purlal i dr. Kopciński, dr. dr. Starzyński, Mittelstaedt, Skalski, Loewy, Weyland, Nowicki, Sterling, Tomaszewski, Tochtermann, Mogilnicki, Watten, Siwiński, Goldman, Krakowski, Rosiewicz, Tomaszewicz, naczelnik Wydziału Samorządowego Urzędu Wojewódzkiego Zakrzewski, prezes Kasy Chorych—Kałużyński, inżynier Sunderland, inż.

Kaban, dyr. Zalewski, wicedyr. Kalinowski, naczelnicy: Kempner, inż. Lisowski, Waltratus, Wisławski, Rosset, kierownik Biura Oddz. Sanitarnego Drymer i red. Dudziński. Poza tem zarezerwowano miejsca dla przedstawicieli Związku Miast Polskich, Komitetu Zjazdów Lekarskich, Departamentu Zdrowia, Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz Kas Chorych. W skład ścisłego Komitetu Wykonawczego weszli pp.: prezydent Ziemięcki (przewodniczący) dr. dr. Margolis, Mittelstaedt, Starzyński, Skalski, Sterling, naczelnik Kempner i naczelnik Rosset, kierownik Biura Oddz. Sanitarnego Drymer i red. Dudziński.

Co się tyczy terminu Zjazdu, wyznaczono go na dni 16 i 17 czerwca r. b.

Komitet Wykonawczy Zjazdu niezwłocznie przystąpił do prac przygotowawczych, które prowadzone w porozumieniu z Komitetem Wykonawczym Zjazdów Lekarskich przy Związku Miast Polskich.

Zamierzenia zdrowotne Magistratu m. Łodzi. Na posiedzeniu w dniu 20 ub. m. Magistrat zatwierdził szereg wniosków Wydziału Zdrowotności Publicznej, idących w kierunku rozbudowy miejskich urządzeń sanitarnych i higienicznych.

Między in. postanowiono z dniem 1 kwietnia b. r. uruchomić przy Oddziale Sanitarnym sekcję epidemiologiczną dla naukowych badań walki z chorobami zakaźnymi, w szczególności zaś z dudem brzuszny i płamistym. Uchwalono następnie otworzyć z dniem 1 maja r. b. nowy (VIII) Dozór Sanitarny w północnej części miasta, najgęściej zaludnionej, a najbardziej zaniedbanej pod względem zdrowotnym. Najgłówniejszym zadaniem nowego Dozoru Sanitarnego będzie energiczna walka z chorobami zakaźnymi.

Ambulatorjum dentystyczne przy ul. Gdańskiej Nr. 83, które dotych-

czas istniało jako filja III miejskiego ambulatorjum dla dziatwy szkół powszechnych, postanowił Magistrat z dniem 1 kwietnia b. r. przekształcić na instytucję samodzielną, co pozwoli na rozwinięcie działalności tej placówki w szerszym zakresie.

Wszystkie powyższe uchwały Magistratu skierowane zostały do Rady Miejskiej celem definitywnego zatwierdzenia.

Z Rady Nadzorczej Gazowni Miejskiej. Dnia 21 ub. m. pod przewodnictwem p. wiceprezydenta Rapalskiego odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej Gazowni Miejskiej.

Posiedzenie poświęcone było wyłącznie sprawie koniecznych zarządzeń w celu zrównoważenia budżetu Gazowni Miejskiej oraz sprawie podniesienia konsumpcji gazu. Po szczegółowym zapoznaniu się z memorjałem dyrekcyj, wywiązała się ożywiona dyskusja, w której wyniku postanowiono zasadniczo zaakceptować stanowisko dyrekcyj oraz upoważnić ją do zrealizowania wniosków, zawartych w memorjale.

Wizytacja miejskich gmachów szkolnych. Dnia 20 ub. m. bawił w Łodzi wizytator higieny szkolnej Ministerstwa Wyznań Rel. i Ośw. Publ. dr. St. Kopczyński. Podczas swej bytności w Łodzi, dr. St. Kopczyński w towarzystwie przedstawicieli państwowych władz szkolnych oraz naczelnika Wydziału Oświaty i Kultury Magistratu, p. J. Waltratusa, zwiedzał gmachy miejskich szkół powszechnych.

Inspekcja ochron-przedszkoli. P. Janina Pawłowska z dniem 21 ub. m. objęła stanowisko miejskiej inspektorki wychowania przedszkolnego przy Wydziale Oświaty i Kultury Magistratu m. Łodzi.

Obecnie p. Pawłowska wizytuje miejskie ochron-przedszkola, zaznając się z dotychczasowym trybem zajęć, poczem rozpocznie wizytację ochron, subsydjowanych przez miasto.

Właściciele nieruchomości obowiązani są wykonywać remonty mieszkań. W dniu 29 grudnia 1927 r. Sąd Najwyższy w Warszawie rozpoznał 7 spraw karnych, wytoczonych właścicielom nieruchomości przez Inspekcję Mieszkaniową przy Wydziale Zdrowotności Publicznej Magistratu m. Łodzi z powodu niewykonania jej zarządzeń. Sąd Najwyższy, uznając stanowisko Magistratu we wszystkich tych sprawach za słuszne, skargi kasacyjne pełnomocnika Magistratu uwzględnił, zaskarżone zaś wyroki Sądu Okręgowego uchylił.

Wzmiankowane wyroki Sądu Najwyższego, jako pierwsze w tych sprawach, mają zasadnicze znaczenie, gdyż wyjaśniają, że właściciele nieruchomości obowiązani są wykonywać remonty mieszkań i że Inspekcja Mieszkaniowa uprawniona jest żądać tego wykonania.

Informacja powyższa staje się nader ważną i aktualną wobec nadchodzącej cieplejszej pory roku, podczas której przeprowadzone są zazwyczaj u nas różne poprawki i przeróbki budowlane.

Z ŻYCIA MIAST POLSKICH.

OTWARCIE SEKCJI SAMORZĄDOWEJ PRZY WOLNEJ WSZECHNICY.

Od dwóch lat w Warszawie senat Wolnej Wszechnicy Polskiej organizował studjum samorządowe przy

wydziale nauk politycznych i społecznych.

Obecnie organizację tę ukończono, pozostawiając 4-letni kurs nauki.

W tych dniach wobec grona zaproszonych osób, prasy i rzesz mło-

dzieży odbyło się w sali posiedzeń T-wa Naukowego Warszawskiego uroczyste otwarcie sekcji samorządowej wydziału nauk politycznych i społecznych.

Między zaproszonymi zajęli miejsca: ministrowie Sławoj-Składkowski i Dobrucki, profesorzy Wszechnicy i inni.

Min. gen. Sławoj-Składkowski, witając z zadowoleniem otwarcie sekcji samorządowej podkreślił jej wielkie znaczenie dla wykształcenia fachowców tak b. potrzebnych Polsce. Drugi z kolei przemawiał wiceprezydent Warszawy dr. Bogucki. Omówiwszy zadania samorządu, mówca zakończył stwierdzeniem, że z chwilą otwarcia sekcji samorządowej przy Wolnej Wszechnicy, która od swego założenia tylu ludzi nauczyła myśleć i działać społecznie, dla samorządu w Polsce rozpocznie się nowa era.

Następnie prof. Dziewulski, dziekan wydziału, poświęciwszy słów kilka pamięci ś. p. Ant. Górskiego, przedstawił program nauk sekcji samorządowej. Mówca w końcu wita, w im. wydziału prof. Bukowieckiego, który będzie w r. b. wykładał na Wszechnicy.

Prof. St. Bukowiecki następnie wygłosił prelekcję na temat: Praca społeczna a państwo. Omówiwszy fazę rozwoju swobód jednostki i supremacji państwa oraz rozwój pracy społecznej zagranicą, mówca rzucił zarys pracy społecznej w Polsce. Przed rozbiorem ani tej pracy, ani pracy państwowej nie było. Funkcje państwa spełniały samorządy. Złota wolność pracę państwową zgnębiła. Praca społeczna powstała dopiero po rozbiorach. Była ona tak silna i ekspansywna, że obejmowała samorzutnie funkcje państwowe. W ten sposób Polacy w trzech zaborach stwarzali państwo w państwie. Przed 10-ciu laty pracownicy z niwy społecznej pochłonięci zostali przez pracę państwową. Praca społeczna

opustoszała. A jednak, jeżeli Polska ma wypełnić zadania jakie przed nią leżą, musi znaleźć się wolna inicjatywa społeczna, wolna organizacja, aktywność i poświęcenie dla państwa.

SAMORZĄD STOLECZNY.

Podatek szkolny.

Rada Miejska m. stoł. Warszawy usiłuje naprawić zaniedbanie długich dziesiątków lat na polu oświaty i kultury. Usiłowania te są jednak paraliżowane i opóźniane, z powodu braku wystarczających środków finansowych, albowiem gmina nie ma dość wydatnych źródeł podatkowych na ten cel. Wobec tego Rada Miejska powzięła uchwałę, polecającą Magistratowi wystąpić do władz państwowych z żądaniem otwarcia nowych źródeł podatkowych, gdyż zarząd m. stoł. Warszawy spełnia w tej dziedzinie w dużej mierze zadania, wychodzące poza jego obowiązki i możliwości finansowe.

W odpowiedzi na powyższą uchwałę, Magistrat postanowił zakomunikować Radzie Miejskiej, że uzyskanie nowych źródeł dochodowych wymaga zmian ustawodawczych, gdyż Ustawa z dnia 11 sierpnia 1923 r. wyraźnie określa, że jakich źródeł korzystać mogą związki komunalne. Ponieważ jednak przy obecnie obowiązującym ustawodawstwie, miasto nie może sprostać potrzebom w dziedzinie szkolnictwa, Magistrat wystąpi do władz państwowych o wprowadzenie na 5 lat specjalnego podatku szkolnego w postaci 5 proc. dodatku do wszystkich podatków, pobieranych przez państwo w Warszawie.

Budowa zakładów kąpielowych.

W roku bieżącym, o ile magistrat uzyska przewidziane w budżecie nadzwyczajnym kredyty inwestycyjne — podjęta będzie budowa dwóch zakładów kąpielowych: przy ul. Leszczyńskiej 2 i na Pelcowiznie oraz kąpieliska i plaży na Wiśle przy mo-

ście kolejowym. Inwestycje te kosztować będą 950,000 zł.

Obecnie Warszawa ma 4 stałe i 1 sezonowy tego rodzaju zakład. Na 20,000,000 zapotrzebowania kąpeli, jak wyliczył referent budżetu, można pokryć zaledwie 2 proc. Są to olbrzymie niedomagania zdrowotne stolicy, które wydział zdrowia w ciągu najbliższych lat pragnąłby usunąć, pokrywając miasto siecią urządzeń kąpielowych.

Interesujący jest projekt budowy kąpieliska przy ul. Leszczyńskiej. Zawierać ono będzie dwa baseny do kąpeli i pływania: jeden o powierzchni 25×12.5 m. dla mężczyzn, drugi o powierzchni 17×9 m. — dla kobiet. Baseny mają służyć przede wszystkim do kąpeli, a większy będzie przystosowany również do celów sportowych. Woda do basenów przychodzić będzie z kondensatorów z sąsiedniej elektrowni już nieco podgrzana. W suterrenach mieścić się będzie łaźnia (parowa, rzymska

dla mężczyzn i kobiet), z ubieralnia-mi, pokojami do masażów itp., oraz pralnia i kotłownia. Na parterze, prócz basenów, będą wanny i natryski oraz kawiarnia. Na I i II piętrze będą wanny oraz natryski z leżalniami, halami gimnastycznymi itp. Ogółem będzie 39 wanien dla mężczyzn i 35 dla kobiet. Z natrysków będzie mogło korzystać jednocześnie 60 osób. Przewidziane są poza tem pokoje dla służby, fryzjerów, poczekalnia, czytelnia itp. Trzecie piętro przeznaczone będzie na biura wydziału zdrowia publicznego, które mieszczą się obecnie w lokalu wynajętym. Przy kąpielisku projektowane są dwa domy mieszkalne dla personelu w ilości 96 ubikacji. Przybliżona pojemność zabudowania kąpieliska wynosi około 45,300 m. sześć., ogólny zaś koszt z instalacjami wyniesie około 2,800,000 zł.

W tym roku przewiduje się wykonanie tylko pływalni dla mężczyzn oraz kotłowni.

OGŁOSZENIE.

Na walnem Zgromadzeniu b. członków Banku Spółdzielczego przy II Stowarzyszeniu Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi, odbytem w dniu 8 marca 1928 r., uchwalono m. in. co następuje:

Zważywszy, że Bank Spółdzielczy przy II Stowarzyszeniu Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi, Sp. z o. o., od przeszło czterech lat, mianowicie od dn. 11 lutego 1924 r. jest nieczynny, uchwalono jednogłośnie, w myśl art. 75 ustawy o spółdzielniach, wspomnianą spółdzielnię rozwiązać i o rozwiązaniu ogłosić trzykrotnie w „Dzienniku Zarządu m. Łodzi”.

Wobec powyższego, stosownie do art. 76 Ustawy o spółdzielniach, wzywa się wszystkich wierzycieli, aby w przeciągu tygodnia od dnia ukazania się ostatniego ogłoszenia zgłosili swoje roszczenia do Komisji Likwidacyjnej, mającej swoją siedzibę w lokalu Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi, ul. Piotrkowska 46.

Zarząd.